בעניין הצילום בחתונות, כתב: היה רבאל ולוה, שוה על השמש, הקדמה:

"... עוד מזלזלים בקדושת החופה על ידי עשיית התמונות תחת החופה. אם־כי להלכה אין לאסור עשיית תמונות, והוא רק מידת חסידות שלא לצייר, ולהלכה התירו האחרונים, עם כל זה הקפידו אנשי מעשה שלא לעשות שלא לצורך.

אך תחת החופה הוא מבלבל את כל קדושת החופה, בשעת לבישת הקיטל, וכן בשעת הליכה לחופה, וכן תחת החופה, ובשעת קידושין עושים כן. איך אפשר לחתן וכלה לחשוב חשבון הנפש באיזה דרך הוא הולך ולכוון לבו לשמים, וכן להכלה, הלא מבולבלים מהתמונות. והלואי שיעלה ביד היראים לבטל עכ"פ עד אחר החופה. גרוע מזה שעושים פילם מהחתונה, ונעשה מ[ה]חופה שחוק ותיאטרון ממש. וכי יש לחשוב שהנשמות מן האבות, אשר כידוע מספרים הקדושים, באים אצל החופה, שיש להם תענוג מקולנוע וממנהגי העכו"ם. וכי יש טעם ששעה הלזו, היקרה מכל, תלך לאיבוד באיסורים והבלים. נחשב חשבונו של עולם ונדע מה לפנינו".

זכרון יציאת מצרים ומעמד הר סיני חיים בתוכֵנו בצורה חיה, אידיאלית, קדושה ומרוממת, אף בלא שיש בידינו אלבום תמונות ומזכרות מאותם אירועים. אדרבה, ההשתחררות מהשיעבוד החיצוני, היא המאפשרת את חדירת הקודש העמוקה לנפשנו וחריטת רישומו בנו לדורות. אם כך יעשה כל חתן ביום חופתו, יזכה לטעום את הטעם האמיתי של קדושת המעמד וטהרתו.

* * *